

230. ศักยภาพ ข้อจำกัดและความต้องการใช้ยาง ของโรงงานผลิตภัณฑ์ยาง

Study of Thailand's Rubber Product Manufacture Potential and Rubber Consumption

จันทวรรณ คงเจริญ พัชรินทร์ ศรีวารินทร์

บทคัดย่อ

อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับยางพารา ทำการศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพ ข้อจำกัดและความต้องการใช้ยางพาราของโรงงานอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง ปี2548 ปริมาณการใช้ยาง 334,649 ตัน ปี2549ปริมาณ 320885 ตัน ปี2550 ปริมาณ 373,659 ตัน ยางที่ใช้เป็นน้ำยางชั้นมากที่สุด รองลงไปเป็น ยางแท่ง ยางแผ่นรมควัน และยางประเภทอื่นๆ ตามลำดับ ประเภทผลิตภัณฑ์ที่ใช้วัตถุดิบยางมากที่สุด คือ ยางยานพาหนะ ใช้ยางร้อยละ 55 ยางยืดใช้น้ำยางชั้นร้อยละ19 ถุงมือยางใช้น้ำยางชั้นร้อยละ 15 ยางรัดของใช้ยางร้อยละ 5 การเลือกใช้วัตถุดิบยางขึ้นอยู่กับประเภทผลิตภัณฑ์ที่ผลิต สมบัติของผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิตและเครื่องมือเครื่องจักรที่ใช้ผลิตคุณภาพและราคาของวัตถุดิบ ความสะดวกในการจัดซื้อวัตถุดิบ ประเทศไทยเป็นแหล่งผลิตวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง มีอุตสาหกรรมต่อเนื่องครบวงจรเป็นจุดแข็งของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยาง จุดอ่อนคือเทคโนโลยีการผลิตอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญเรื่องยาง ขาดการพิจารณาด้านนวัตกรรมของสินค้า มีโอกาสจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางที่เติบโตตามการขยายตัวของเศรษฐกิจ สามารถขยายการผลิตได้ การนำเข้าเทคโนโลยีเป็นช่องทางให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่อุตสาหกรรมในประเทศ แต่ยังมีข้อจำกัดในด้านมาตรฐานและคุณภาพผลิตภัณฑ์ ต้นทุนการผลิตด้านการตลาด ความผันผวนทางเศรษฐกิจ การเมืองทั้งในประเทศและต่างประเทศอาจส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าและการตลาด

การนำผลงานไปใช้ประโยชน์

1. ข้อมูลสถานการณ์ การผลิต การส่งออก ยางและผลิตภัณฑ์ยางเป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการมีความจำเป็นต้องติดตามเพื่อปรับแผนการผลิตและการตลาดให้สอดคล้องกับสถานการณ์
2. ความต้องการและปัจจัยในการเลือกใช้วัตถุดิบของผู้ประกอบการตลอดจนปัญหาอุปสรรคด้านวัตถุดิบ เป็นข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการแปรรูปยางดิบสามารถนำไปวิเคราะห์ และปรับปรุงการผลิต หรือเลือกการผลิต ยางประเภทและมีคุณภาพตรงกับความต้องการของผู้ใช้
3. ปัญหาอุปสรรคและความต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือ รวมทั้งโอกาสและข้อจำกัดเป็นข้อมูลที่ภาครัฐสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดมาตรการให้การสนับสนุนภาคเอกชน เช่น การช่วยหาตลาด การบริการด้านสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เป็นต้น
4. โอกาสและข้อจำกัดของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ยางเป็นข้อมูลที่น่าไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดทิศทางการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมยางได้ ทั้งในด้านการแปรรูปยางดิบ และการผลิตผลิตภัณฑ์ยาง เช่น การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี การพัฒนาบุคลากร การตั้งห้องทดสอบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ด้านพลังงาน ซึ่งรัฐอาจมีนโยบายหรือมาตรการให้การช่วยเหลือ โดยเอกชนเป็นผู้สนับสนุน

